

(Austria) wniosek o wydanie, w ramach zawisłego przed tym sądem sporu między Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft der Privatangestellten a Wirtschaftskammer Österreich, orzeczenia w trybie prejudycjalnym w przedmiocie wykładni art. 141 WE i art.1 dyrektywy Rady 75/117/EWG z dnia 10 lutego 1975 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących stosowania zasady równości wynagrodzeń dla mężczyzn i kobiet (Dz.U. L 45, str. 19), Trybunał (wielka izba), w składzie: V. Skouris, prezes; P. Jann, C.W.A. Timmermans, A. Rosas, J.-P. Puissechet (sprawozdawca) i J.N. Cunha Rodrigues, prezesa izb; R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr and R. Silva de Lapuerta, sędziowie, rzecznik generalny: J. Kokott, sekretarz: H. von Holstein, zastępca sekretarza, wydał dnia 8. czerwca 2004 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Korzyść, która przysługuje osobom odbywającym zasadniczą służbę wojskową lub obowiązkową służbę zastępczą z możliwością jej dobrowolnego przedłużenia, a polegająca na uwzględnieniu stażu w tej służbie przy obliczaniu wysokości odprawy, do której osoby te mogłyby być następnie uprawnione, należy traktować jako składnik ich wynagrodzenia w rozumieniu art. 141 WE.
- 2) Art. 141 WE i dyrektywa Rady 75/117/EWG z dnia 10 lutego 1975 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących stosowania zasady równości wynagrodzeń dla mężczyzn i kobiet, nie stoją na przeszkodzie wliczaniu do stażu pracy, od którego zależy wysokość odprawy, okresów zasadniczej służby wojskowej lub obowiązkowej służby zastępczej odbywanej głównie przez mężczyzn, przy jednoczesnym niewliczaniu do stażu pracy okresów urlopu rodzicielskiego, z którego korzystają najczęściej kobiety.

(¹) Dz.U. C 202 z dnia 24. sierpnia 2002 r.

Wyrok Trybunału

(trzeciej izby)

z dnia 10 czerwca 2004 r.

w sprawie C-333/03, Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa — Brak transpozycji dyrektywy 98/50/CE — Przeniesienie przedsiębiorstwa — Utrzymanie praw pracowniczych)

(2004/C 190/05)

(Język postępowania: francuski)

(Tłumaczenie robocze; tłumaczenie ostateczne zostanie opublikowane w „Zbiorze Orzeczeń Trybunału”)

W sprawie C-333/03, Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnik: M.-J. Jojczy) przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga (pełnomocnik: S. Schreiner), której przedmiotem jest

stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 98/50/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. zmieniającej dyrektywę 77/187/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejścia przedsiębiorstw, zakładów lub części zakładów (Dz.U. L 201, str. 88), lub, w każdym razie, nie podając tych przepisów do wiadomości Komisji, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, jakie na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy, Trybunał (trzecia izba), w składzie: A. Rosas, pełniący funkcję prezesa trzeciej izby, sędziowie R. Schintgena i N. Colneric (sprawozdawca), rzecznik generalny L. A. Geelhoed, sekretarz R. Grass, wydał 10 czerwca 2004 wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 98/50/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. zmieniającej dyrektywę 77/187/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejścia przedsiębiorstw, zakładów lub części zakładów, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, jakie na nim ciążyą na mocy przedmiotowej dyrektywy.
- 2) Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 213 z 6.9.2003.

Skarga wniesiona dnia 23 marca 2004 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Danii

(Sprawa C-150/04)

(2004/C 190/06)

Dnia 23 marca 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Królestwu Danii sporządzona przez Komisję Wspólnot Europejskich reprezentowaną przez R. Lyala i S. Tams, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

1. stwierdzenie, iż poprzez uchwalenie i utrzymanie w mocy systemu ubezpieczeń na życie i emerytur, według którego prawo do odliczeń i zwolnień podatkowych (§ 18 i 19 ustawy o opodatkowaniu emerytur) obejmuje wyłącznie składki uiszczane w ramach umów zawartych z funduszami emerytalnymi z siedzibą w Danii, co oznacza, iż tego typu ulgi podatkowe nie obejmują umów zawartych z funduszami emerytalnymi z siedzibą w innych Państwach Członkowskich (§ 53A i 53B), Królestwo Danii uchybiło zobowiązaniu zawartym w art. 39, 43, 49 i 56 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.